

ЛЮБЕН НЕДЕЛЧЕВ
ВНИМАНИЕ! МРАВКИ!

chitanka.info

„Хм, дяволска работа!“ — промълви инженер Стойнов, замислено палейки поредното „БТ“. Беше се уединил в кабинета си, пиеше полутоплото еспресо, но съседната лаборатория не му даваше покой. В главата му се блъскаха два мъчителни проблема, струваше му се, че най-после успя да се справи с единия и ще може напълно да се отдаде на другия. Но ето, днес...

Отдавна, много отдавна Стойнов се интересуваше от мравките. Смяташе, че те, както и пчелите, са слабо изучени, че техните малки мозъчета могат несравнимо повече, отколкото ние си въобразяваме. Трябваше да вникнем в техния живот, а при мравките това беше лесно и безболезнено отколкото при пчелите. Преди време, Стойнов попадна на смела и дръзка съветска статия, която го окуражи и засили вярата му в способностите на мравките. Там пишеше, че количественото натрупване на биологически обекти води до качествен скок в техния интелект, до формирането на нещо като „космично съзнание“. Оставаше само да се намерят пътища за използването на това „съзнание“.

И те бяха намерени! В съседната лаборатория разработваха нова серия микропроцесори и единият от проблемите на Стойнов беше монтирането им. Свърхминиатюрните силициеви кристалчета се изплъзваха и от най-фините пинсети, чувствителните женски пръсти не успяваха да ги наместват в корпуса им. Тогава той се досети, че мравките могат да бъдат научени на това. Само че хрумването му не намери очакваната подкрепа. В ръководството сметнаха идеята за несериозна и отказаха да я финансират. Някои направо му се присмиваха, други го съветваха да зарече тия „мравешки работи“. За щастие, двама млади ентомолози от БАН се възхитиха от находката на инженера и му обясниха как да обучи малките умни насекоми.

Мина време и мравешките монтьори делово и дисциплинирано се заловиха за работа, сякаш благодаряха за вниманието и доверието към тях. Сега вече никой не се присмиваше на Стойнов. Дори един от колегите му спомена, че по-рано прочел в чуждо списание за подобно използване на мравките, но сметнал съобщението за вестникарска измислица... Така или иначе, производството на новия микропроцесор вървеше с пълна сила — мравките прекрасно се справяха със задълженията си! Тяхната продукция трябваше да се превърне в сложна автоматична система за управление и от тук произлезе вторият

проблем на Стойнов. Микропроцесорната система се очакваше с нетърпение от големите аграрно-промишлени комплекси в много ТКЗС. Едни искаха напълно автоматизиран цикъл за изхранване на свине, други търсеха оптимално определяне на площите и културите за посев. За всички тези задачи Стойнов искаше да създаде една универсална система, но никак не беше лесно да определи структурата ѝ. Накрая се спря на два почти равностойни варианта. Но кой от тях да избере? Единият съдържаше голям брой напълно еднотипни възли, другият изискваше малко от тях, но затова пък — напълно различни! Кой от двата варианта? Да можеха мравките да го посъветват!

И ето, днес... Стойнов отпи глътка кафе и в устата му загорча. Мравките пренасяха и закрепваха кристалчетата отлично, но днес му съобщиха, че взетите силициевы плочки са повече от монтираните. Веднага провериха пътя на мравките. Те не бяха изпуснали нито едно зрънце. Мисълта за изяждане Стойнов отхвърли веднага. Микропроцесорите не бяха особено вкусни за мравките, пък и той ги научи да пренасят, а не да ядат!

Навън притъмня и започна да вали. Стойнов стана и нервно закрачи из кабинета, после в лабораторията. Черната колона от мравки бавно, методично и точно вършеше работата си. Инженерът впери дълъг, замислен поглед в тях. Той чувствуваше някаква смътна любов към тези мълчаливи, верни помощници.

Изведнаж една мравка се отдели от колоната, насочи се към забравената в ъгъла кибритена кутийка и се промъкна вътре. Стойнов затаи дъх. След малко мравката излезе, пое обратно и се загуби сред другите. Стойнов продължи да гледа като хипнотизиран, без да помръдне, почти без да диша. Дълго време това не се повтори. След около час, друга мравка се отклони по същия начин и се върна. Без да може да издържи, с треперещи ръце, Стойнов взе кутийката и я отвори. Разсипа се купчинка блестящи миниатюрни силициевы кристалчета. Той с мъка ги събра и ги занесе в кабинета си. Запали настолната лампа, взе лупата и започна да ги разглежда. Едно, две, три... десет... петнадесет... Изведнаж на Стойнов му прилоша. Той трескаво започна да се вира в лъскавите люспици, една по една, от първата до последната. Нямахше съмнение. Всички отбрани кристалчета бяха *различни*. От тях можеше да се изгради вторият вариант на неговата универсална микропроцесорна система!

Публикувано във вестник „Технически авангард“, брой 11/1981 г.

ЗАСЛУГИ

Имате удоволствието да четете тази книга благодарение на *Моята библиотека* и нейните всеотдайни помощници.

МОЯТА БИБЛИОТЕКА

<http://chitanka.info>

Вие също можете да помогнете за обогатяването на *Моята библиотека*. Посетете **работното ателие**, за да научите повече.